

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יד.
חדא הוא, חד טעם הוא, דמשום דקאמר רבי אלעזר מחלוקת בשאין חייב מודה - הוא מתרין הכי.											!	יד.
תיבתא דשמואל בתרתי											◊	יד.
דהא מוקי מתניתין בשאין חייב מודה.	חדא - כרבי אלעזר:										◊	יד.
מצא שטר הקנאה בשוק - יחזיר לבעלים, ולא חיישין לפרעון	וחדא - דאמר שמואל:										◊	יד.
תיבתא											◊	יד.
אף על פי ששניהם מודים - לא יחזיר לא לזה ולא לזה	דקתני הכא:										◊	יד.
אלמא: חיישין לפרעון. וכל שכן הכא דלא מודה לזה, דחיישין לפרעון.											◊	יד.
מאי טעמיהו דרבנן - סברי: אחריות טעות סופר הוא.	שמואל:										!	יד.
ומי אמר שמואל הכי?	רבא בר איתי לרב אדי בר אבין:										◊	יד.
שבח, שפר ושעבוד צריך לימלך?	והאמר שמואל:										◊	יד.
לימא מאן דאמר הא לא אמר הא?											◊	יד.
לא קשיא: כאן - בשטר הלואה, ולא יהיב אינש זוזי בכדי. כאן - במקח וממכר, דעביד אינש דובין ארעא ליומיה.											!	יד.
כי ההיא דאבה בר איהי זבין עליתא מאחתיה, אתא בעל חוב טרפא מיניה. אתא לקמיה דמר שמואל.	[אבה בר איהי]										o	יד.
אמר ליה: כתבה לך אחריות?	[שמואל]										o	יד.
אמר ליה: לא.	[אבה בר איהי]										o	יד.
אמר ליה: אם כן, זיל לשלמא.	[שמואל]										■	יד.
אמר ליה: והא מר הוא דאמר אחריות טעות סופר הוא	[אבה בר איהי]										◊	יד.
אמר ליה: הני מילי - בשטרי הלואה, אבל בשטרי מקח וממכר - לא, דעביד אינש דובין ארעא ליומיה.	[שמואל]										!	יד.
ראובן שמכר שדה לשמעון באחריות, ובא בעל חוב דראובן וקא טריף ליה מיניה - דינא הוא דאזיל דאובן ומשתעי דינא בהדיה, ולא מצי אמר ליה: לאו בעל דברים דידי את. דאמר ליה: דמפקת מיניה - עלי דידי הדר.	אביי:										◊	יד.
אפילו שלא באחריות נמי, דאמר ליה: לא ניחא לי דיהוי לשמעון תרעומת עלי.	איכא דאמרי:										◊	יד.
ראובן שמכר שדה לשמעון שלא באחריות, ויצאו עליה עסיקין. עד שלא החזיק בה - יכול לחזור בו, משהחזיק בה - אינו יכול לחזור בו. דאמר ליה: חייאת דקטרי סברת וקבלת.	ואמר אביי:										◊	יד.
מאימתי הויא חזקה?											^	יד.
מכי דייש אמצרי.											!	יד.
אפילו באחריות נמי, דאמר ליה: אחוי טרפך ואשלם לך.	איכא דאמרי:										◊	יד.
איתמר, המוכר שדה לחבירו ונמצאת שאינה שלו, רב אמר: יש לו מעות ויש לו שבח	[רב]										◊	יד.
מעות - יש לו, שבח - אין לו.	שמואל:										◊	יד.
פירש לו את השבח מהו? טעמא דשמואל - משום דלא פירש שבחא, והכא הא פירש לה. או דלמא: טעמיה דשמואל כיון דלית ליה קרקע - מחזי כריבית.	בעו מיניה מרב הונא:										^	יד.
אין ולא, ורפא בידיה.	אמר ליה:רב הונא]										■	יד.
מעות - יש לו, שבח - אין לו, אף על פי שפירש לו את השבח. מאי טעמא? כיון דקרקע אין לו - שכר מעותיו עומד ונטול.	איתמר, אמר רב נחמן אמר שמואל:										!	יד.
אין מוציאין לאכילת פירות, ולשבח קרקעות, ולמוזן האשה והבנות מנכסים משועבדים, מפני תיקון העולם.	איתיביה רבא לרב נחמן:										◊	יד.
ממשעבדי הוא דלא מפקינן, הא מבני חורין - מפקינן.											◊	יד.
לשבח קרקעות.	וקתני מיהא:										◊	יד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי לאו בלוקח מגולן?										ז			
לא, בבעל חוב.	[רב נחמן]									!		◇	
אי בבעל חוב - אימא רישא:										ז			
אין מוציאין לאכילת פירות	[רישא]									■	ז	◇	
ואי בבעל חוב - בעל חוב מי אית ליה פירי?										ז			
בעל חוב גובה את השבח	והאמר שמואל:									■	ז		
שבח - אין, אבל פירות - לא										■	ז		
אלא פשיטא בגזול ונגזל, ומדרישא בגזול ונגזל - סיפא נמי בגזול ונגזל											ז	◇	
מידי אריא? הא כדאיתא והא כדאיתא.	[רב נחמן]										!	◇	
לשבח קרקעות כיצד? הרי שגזל שדה מחבירו, והרי היא יוצאה מתחת ידו, כשהוא גובה - גובה את הקרן מנכסים משועבדים, ושבח גובה מנכסים בני חורין.	והא לא תני הכי:										■	ז	◇
היכי דמי?											^	ז	
אילימא כדקתני											!	ז	
גזלן ממאן גבי?											ז	ז	
אלא לאו - כגון שגזל שדה מחבירו, ומכרה לאחר והשביחה.											!	ז	◇
לאו תרוצי קא מתרצת? תריץ נמי בבעל חוב.	אמר לך: [רב נחמן]										!		◇
לאכילת פירות כיצד? הרי שגזל שדה מחבירו, והרי היא יוצאה מתחת ידו. כשהוא גובה - גובה את הקרן מנכסים משועבדים, ופירות גובה מנכסים בני חורין.	תא שמע:										■	ז	◇
היכי דמי?											^	ז	
אילימא כדקתני											!	ז	
גזלן ממאן גבי?											ז	ז	
אלא לאו - כגון שגזל שדה מחבירו ומכרה לאחר והשביחה.											!	ז	◇
הכא במאי עסקינן - כגון שגזל שדה מחבירו מלאה פירות, ואכל את הפירות, וחפר בה בורות, שיהיו ומערות. בא נגזל לגבות קרן - גובה מנכסים משועבדים, בא נגזל לגבות פירות - גובה מנכסים בני חורין.	רבא:										!		◇
כגון שנטלוה מסיקין, בא נגזל לגבות קרן - גובה מנכסים משועבדים, בא נגזל לגבות פירות - גובה מנכסים בני חורין.	רבה בר רב הונא:										!		◇